

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 35/2015
03.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.С., због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адвоката С.А., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.19270/10 од 14.05.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1216/14 од 09.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.19270/10 од 14.05.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1216/14 од 09.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.19270/10 од 14.05.2014. године у ставу првом, окривљени М.С. оглашен је кривим под тачком 1 због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, под тачком 2 због извршења кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци и под тачком 3 због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му се урачунава време проведено у задржавању од 26.07.2007. године до 27.07.2007. године и време проведено у притвору од 05.02.2013. године до 01.04.2013. године.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени М.С. ослобођен је од плаћања трошкова кривичног поступка и одређено да они падају на терет буџетских средстава суда, а обавезан је окривљени да оштећеној

М.Ћ. на име постављеног имовинско правног захтева плати износ од 29.450,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом у ставу другом на основу члана 422. став 1. тач. 1. и 3. ЗКП према окривљеном М.С. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ и кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1216/14 од 09.10.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног М.С. и његовог браниоца, па је пресуда Другог основног суда у Београду К бр.19270/10 од 14.05.2014. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.С., адвокат С.А., из разлога што је на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон, чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, јер је побијаним одлукама повређено и ускраћено људско право и слобода окривљеног које је зајемчено Уставом, док из образложења наведене повреде произлази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду пред потпуно измењеним већем, а да бранилац на основу члана 488. став 2. ЗКП буде позван на седницу већа.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.С. у захтеву наводи да се у кривично правним радњама описаним у ставу 1 тачка 2 изреке првостепене пресуде стичу сви битни елементи кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, а не елементи кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом. На тај начин је повређен закон на штету окривљеног, и на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон, чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.С. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за правну квалификацију кривичног дела ближе описаног у ставу 1 тачка 2 изреке првостепене пресуде, за које је окривљени оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштити законитости браниоца окривљеног М.С. указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, наводима да је поводом употребе исте јавне исправе окривљени М.С. осуђен и издржао казну по пресуди иностраног суда у Грчкој у периоду од марта 2002. године до октобра 2003. године, па побијаном пресудом није могао бити оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ ближе описано у ставу 1 тачка 3 изреке првостепене пресуде обзиром да се ради о пресуђеној ствари. Бранилац окривљеног М.С. уз захтев није доставио пресуду иностраног суда на коју се позива.

Из изреке првостепене пресуде став 1 тачка 3 произилази да је окривљени М.С. оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, које је извршио неутврђеног дана 2005. године, док се налазио на издржавању казне затвора у Грчкој по пресуди иностраног суда.

Из одбране окривљеног М.С. дате на главном претресу пред Првим основним судом у Београду у предмету К 19270/10 од 07.03.2013. године, произилази да се окривљени на издржавању казне затвора у Грчкој, због осуде иностраног суда, налазио у периоду од 2001. до 2003. године, и да је кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ извршио док се налазио у затвору, а да би прибављену дозволу користио по изласку из затвора.

Имајући у виду да је кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени М.С. оглашен кривим првостепеном пресудом, према наводима изреке извршено током 2005. године дакле након што је окривљени према сопственом исказу, а и према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, издржао казну затвора у Грчкој по осуди иностраног суда (од 2001. до 2003. године), неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је због истог дела окривљени већ правноснажно осуђен. Кривично дело за које је окривљени М.С. оглашен кривим пресудом у односу на коју је захтев поднет очигледно је извршено након издржавања казне по пресуди иностраног суда (од 2001. до 2003. године), па су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП неосновани.

Врховни касациони суд се у остале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., којима се указује да је кривични законик у погледу виности окривљеног погрешно примењен, није упуштао, обзиром да исто представља оспоравање чињеничних утврђења суда, а што у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законски разлог због кога би окривљени могао поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**